

Αγία Ματρώνα Μοσχας

Νουθεσίες γενικού χαρακτήρα

Αγία Ματρώνα της Μόσχας: Νουθεσίες γενικού χαρακτήρα.

Δίδασκε να μην κατακρίνει κανείς τον πλησίον του. “ Γιατί να κατακρίνουμε τους άλλους;” - έλεγε. “Να σκέφτεσαι πιο πολύ τον εαυτό σου. κάθε προβατάκι θα κρεμασθεί απ’ τη δικιά του ουρίτσα. Με τις ξένες ουρίτσες τι δουλειά έχεις;”. Έλεγε να εμπιστεύεται κανείς στο θέλημα του Θεού. Να ζεί με προσευχή . Νουθετούσε να υπομένει κανείς τις θλίψεις. Να κάνει συχνά το σταυρό του, να σφραγίζει επίσης με τον Τίμιο Σταυρό και τα πράγματα γύρω του. Συνιστούσε συχνή Μετάληψη των Αχράντων Μυστηρίων . Έλεγε: “Να θωρακίζεται κανείς με τον Τίμιο Σταυρό , με προσευχή , με Αγιασμό, με συχνή Θεία Μετάληψη...Να έχετε μπροστά στις εικόνες αναμμένα κανδήλια”.

Επίσης δίδασκε να αγαπάει κανείς τους γέρους και ασθενείς. “Άμα άνθρωποι γεροί , άρρωστοι ή εκείνοι που χάσανε τα μυαλά τους σας λένε κάτι δυσάρεστο ή προσβλητικό, μην τους ακούτε, αλλά απλώς να τους βοηθάτε. Με όλη την επιμέλεια πρέπει να βοηθά κανείς τους αρρώστους και να τους συγχωράει ό,τι και να του πούν , ό, τι και να κάνουν”.

Η Ματρώνα έλεγε να μη δίνει κανείς σημασία στα όνειρα: “ Μην τα προσέχεις, γίνονται και απ’

τον πειρασμό, για να στενοχωρήσουν τον άνθρωπο, να τον μπερδέψουν με λογισμούς”.

Έλεγε να μη τρέχει συνέχεια κανείς σε διάφορους πνευματικούς, γυρεύοντας Στάρετς και διορατικούς. “Όταν τρέχει κανείς σε πολλούς πατέρες, μπορεί να χάσει την πνευματική οδό και τη σωστή κατεύθυνση στη ζωή”. “ Ο κόσμος, -έλεγε πάλι- , “εν τω πονηρώ και εν τη πλάνη κείται”. “Εάν πάτε σ’ ένα γέροντα ή ιερέα να συμβουλευθείτε, να προσεύχεστε να τον φωτίσει ο Θεός να σας δώσει σωστή συμβουλή”. Έλεγε να μην ενδιαφέρεται κανείς για την προσωπική ζωή των ιερέων. Σ’ αυτούς, που επιθυμούν τη χριστιανική τελειότητα συνιστούσε να μη διακρίνονται από τους άλλου με την εξωτερική τους εμφάνιση, όπως λ.χ. με μαύρα ρούχα κλπ. “ Όταν είσαι στην Εκκλησία , μην κοιτάς κανένα. Να προσεύχεσαι με κλειστά μάτια ή να κοιτάς σε κάποια εικόνα”.

Έλεγε ότι το να βάζονται οι γυναίκες και γενικώς να χρησιμοποιούν διάφορα φταισίδια είναι μεγάλη αμαρτία, επειδή ο άνθρωπος χαλάει και καταστρέφει την ανθρώπινη μορφή, αποκτάει αυτό που δεν του είχε δώσει ο Θεός, διαστρέφει τη φυσική ομορφιά και όλα αυτά οδηγούν στη διαφθορά.

Στις πιστές κοπέλες η Ματρώνα έλεγε: “ Σε σας, τις κοπέλες, ο Θεός όλα θα τα συγχωρέσει, εάν θα αφοσιωθείτε σ’ Αυτόν. Αυτή που αποφασίζει να μην παντρευτεί , πρέπει να κρατήσει την αγνότητα της μέχρι το τέλος. Γι’ αυτό ο Θεός θα της δώσει στεφάνι.

Η Ματρώνουσκα δίδασκε: “Πλησιάσει πειρασμός; Πρέπει οπωσδήποτε να προσεύχεστε. Αδικοχαμένος γίνεται κανείς, όταν ζει χωρίς προσευχή. Ο εχθρός κάθεται στον αριστερό μας ώμο και στο δεξί ο Άγγελος. Έχουν και ο ένας και ο άλλος το δικό τους βιβλίο. Στο ένα γράφονται οι αμαρτίες μας, στο άλλο τα καλά μας έργα”. “Πιο συχνά,- έλεγε-, να κάνετε το σταυρό σας. Ο σταυρός είναι κλειδαριά, όπως και της πόρτας”. Συμβούλευε να μην ξεχνά κανείς να σταυρώνει το φαγητό. “ Να καταφεύγετε στη σωστική και προστατευτική δύναμη του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού”.-έλεγε.

Για τους μάγους είχε τη γνώμη· “ Δεν υπάρχει σωτηρία, αν δεν μετανοήσουν , γι’ αυτούς που εκουσίως έγιναν σύμμαχοι της δυνάμεως του πονηρού , αφού ασχολήθηκαν με τα μάγια. Δεν κάνει να ζητά κανείς βοήθεια από τις μάγισσες. Μπορεί να σου θεραπεύσουν φαινομενικά κάποιο σωματικό όργανο, αλλά θα σου βλάψουν την ψυχή.

Η Μάτουςκα πολλές φορές φανέρωνε στους δικούς της ότι μάχεται με τους μάγους, με τις πονηρές δυνάμεις, ότι αοράτως τους πολεμάει. Μία φορά ήρθε ένας γέρος , ευπαρουσίαστος και σεβάσμιος, με γένια. Έπεσε μπροστά της, γονυπετής, όλα δάκρυα και της είπε: ‘ Πεθαίνει ο μοναχογιός μου. “Η Αγία έγειρε προς αυτόν και τον ερώτησε χαμηλόφωνα: “ Και συ τι μάγια του έχεις κάνει; Για να πεθάνει ή όχι;” “Για να πεθάνει”,- απάντησε αυτός. “Φύγε, φύγε από ένα,- του λέγει η Μάτουςκα-, τότε γιατί ήρθες σε μένα;”. και όταν έφυγε είπε: “Οι μάγοι γνωρίζουν το Θεό! Μακάρι κι εσείς να κάνετε τέτοια προσευχή σας εκείνους , όταν μετανοημένοι εκλιπαρούν από το Θεό συγχώρεση για το κακό που έκαναν!”.

Η γενική απομάκρυνση από το Θεό, η μαχητική αθεΐα, η αύξηση της αποξένωσης και της έχθρας μεταξύ των ανθρώπων, η απόρριψη της πίστεως και της παραδόσεως, η αμαρτωλή και αμετανόητη ζωή προκάλεσαν σε εκατομμύρια ψυχές σοβαρές πνευματικές ζημιές.

Τις μέρες που γίνονταν μαζικές κομμουνιστικές διαδηλώσεις , η Αγία παρακαλούσε όλους να μη βγαίνουν έξω, να κλείνουν πόρτες , παράθυρα και φεγγίτες, επειδή , όπως έλεγε, τα στίφη των δαιμόνων καταλαμβάνουν όλο το χώρο. Ίσως η Μάτουςκα, που πολλές φορές μιλούσε αλληγορικά, ήθελε με αυτά τα λόγια α υπενθυμίσει την ανάγκη να έχει κανείς κλειστά τα παράθυρα της ψυχής, όπως ονομάζουν οι Πατέρες τις αισθήσεις του ανθρώπου.

Κάποτε η Ζ. Ζδάνοβα τη ρώτησε για τα χρόνια του “μαχητικού αθεϊσμού”. “Πως επέτρεψε ο Θεός

να κλείσουν και να καταγκρεμίσουν τόσους ναούς;”. Η αγία απάντησε: “Αυτό ήταν το θέλημα του Θεού. Ο αριθμός των ναών ελαττώθηκε , επειδή οι πιστοί θα είναι ολίγοι , δε να υπάρχουν και ιερείς γι’ αυτές τι εκκλησίες”. “Μα γιατί κανένας δεν αγωνίζεται;” Ερώτησε η Ζηναΐδα . “ Ο λαός είναι υπνωτισμένος, έχει χάσει τα νερά του. Μία φοβερή δαιμονική δύναμη μπήκε σε δράση. Βρίσκεται στον αέρα, διεισδύει παντού. Παλιά κατοικούσε στα έλη και τα πυκνά δάση, επειδή οι άνθρωπο εκκλησιάζονταν, φορούσαν το σταυρό. Τα σπίτια ήταν προστατευμένα από τις εικόνες, τα κανδήλια, τον αγιασμό. Τα δαιμόνια πετούσαν από δίπλα και δεν μπαίνανε μέσα σ’ αυτά τα σπίτια. Σήμερα όμως έχουν γίνει κατοικητήριο των δαιμόνων και οι ίδιοι οι άνθρωποι για την απιστία τους και την απομάκρυνσή τους από το Θεό”.

Διαβάζοντας τους δαιμονισμένους, προσευχόμενη για κάθε προσερχόμενο, παρηγορώντας τις θλίψεις του κόσμου, η Μάτουςκα κουραζόταν τόσο πολύ που προς το τέλος της ημέρας δεν μπορούσε ούτε να μιλήσει με τους δικούς της, και μόνο σιγά αναστέναζε, ακουμπώντας το κεφάλι στην παλάμη της. Η εσωτερική , πνευματική της ζωή έμεινε μυστήριο ακόμα και για τους οικείου της, μερικοί , θέλοντας να μάθουν για την πνευματική της ζωή, την παρακολουθούσαν τις νύχτες. Μια κοπέλα είδε ότι όλη τη νύχτα προσευχόταν και έκανε μετάνοιες. Από τους συχνούς σταυρούς δημιουργήθηκε στο μέτωπό της Αγίας ένα λακκάκι- το ίχνος των δακτύλων της. Το σταυρό της τον έκανε βραδέως, με θέρμη, τα δακτυλάκια της ψάχνανε το λακκάκι.

*Η Αγία Ματρώνα της Μόσχας.
Εκδόσεις “ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΚΥΨΕΛΗ”
Μετάφραση από τη Ρωσική
Δορυμέδοντος ιερομονάχου.*

Ανακηρύχθηκε Αγία στις 2 Μαΐου 1999, με απόφαση της Ιεράς Συνόδου της Ρωσικής Εκκλησίας.

Η Αγία Ματρώνα ήταν ανάπηρη και εκ γενετής τυφλή.